

Sygn. akt VIII U 296/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtol

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2017 r. w Gliwicach

sprawy C. W. (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania C. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25 lipca 2016 r. **nr** (...)

z dnia 21 grudnia 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu C. W. prawo do emerytury od 1 czerwca 2016 roku.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U296/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 grudnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu C. W. prawa do emerytury stwierdzając, że ubezpieczony udowodnił jedynie 13 lat 4 miesiące i 20 dni pracy szczególnych warunkach, zamiast wymaganych co najmniej piętnastu lat takiej pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia, ponieważ posiada ponad 24- staż pracy w szczególnych warunkach i ponad 40 -letni okres składkowy i nieskładkowy.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte zaskarżonej decyzji. Wskazał, że nie uznano okresu od 1 stycznia 1975 roku do 15 lutego 1981 roku w (...) sp. z o.o. na stanowisku spawacza , ponieważ wystawione na ten okres świadectwo pracy szczególnych warunkach nie zawiera pieczętki zakładu pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

C. W. urodził się (...). W październiku 2011 roku złożył wniosek o emeryturę, który został załatwiony odmownie, a wyrokiem z dnia 23 marca 2012 roku oddalono odwołanie. Ubezpieczony nie rozwiązał wówczas stosunku pracy.

Ponowny wniosek o emeryturę z dnia 14 maja 2012 roku również został załatwiony odmownie. Odwołanie zostało oddalone ponieważ ubezpieczony nadal pozostawał w zatrudnieniu.

Dnia 28 czerwca 2016 roku do organu rentowego wpłynął trzeci wniosek o emeryturę w obniżonym wieku. Decyzją z dnia 25 lipca 2016 roku organ rentowy podtrzymał treść decyzji odmownej z 13 czerwca 2012 roku stwierdzając że brak jest przesłanek z art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Po doręczeniu decyzji ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę pomostową. Nie złożył odwołania od decyzji z dnia 25 lipca 2016 roku, bowiem był przekonany, że wobec wykazania ponad 24-letniego stażu pracy na stanowisku spawacza otrzyma emeryturę pomostową. Decyzją z dnia 29 sierpnia 2016 roku odmówiono prawa do emerytury pomostowej, ponieważ po dniu 31 grudnia 2008 roku ubezpieczony nie wykonywał pracy szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1,3 ustawy o emeryturach pomostowych. Powołano również treść art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Na dzień 1 stycznia 2009 roku ubezpieczony nie udowodnił wymaganego okresu pracy szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1,3 ustawy o emeryturach pomostowych wynoszącego co najmniej 15 lat. Gdyby miał świadomość, że wniosek o emeryturę pomostową zostanie załatwiony odmownie, złożyłby odwołanie od decyzji z dnia 25 lipca 2016 roku.

Na rozprawie o emeryturę pomostową w sprawie VIII U1658/ 16 Sąd przekazał do rozpoznania w organowi rentowemu wniosek o emeryturę w obniżonym wieku złożony w tym dniu Zaskarżoną decyzją odmówiono prawa do wnioskowanego świadczenia ustalając że do dnia 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony posiada 28 lat 1 miesiąc 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 13 lat 4 miesiące i 20 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okresy zatrudnienia:

1. od 1 października 1969 roku do 31 grudnia 1969 roku w (...)
2. od 1 stycznia 1975 roku 15 lutego 1981 roku w Z. w T.,
3. 2 lutego 1987 roku do 2 lipca 1989 roku w Zakładzie (...) przy (...) Klubie Sportowym (...),
4. od 5 lutego 1991 roku do 31 lipca 1991 roku w (...) sp. z o.o. w C.;
5. od 2 listopada 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku w (...) (z wyłączeniem okresów zasiłków chorobowych).

Z akt emerytalnych ubezpieczonego wynika że oprócz okresów wymienionych powyżej w okresie od 27 kwietnia 1970 roku do 25 października 1971 roku był zatrudniony w Zakładach (...) w P.. Tam pracował w warunkach szczególnych przy remontach pieców hutniczych w Hucie (...).

Od dnia 26 października 1971 roku został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej. Po odbyciu służby wojskowej. - od 16 kwietnia 1974 roku do 31 grudnia 1974 roku nie wrócił do M. z uwagi na wysoce szkodliwe warunki pracy, a podjął pracę w Zakładach (...) w T., gdzie wykonywał pracę ślusarza, a od 1 stycznia 1975 roku w do 31 marca 1985 roku spawacza, z tym że od 16 lutego 1981 roku posiadał również angaż tokarza. Pełnomocnik następcy prawnego zlikwidowanego zakładu pracy wystawił świadectwo pracy szczególnych w okresie od 1 stycznia 1995 roku do 15 lutego 1981 roku. Te okres został zaliczony przez organ rentowy (W odpowiedzi na odwołanie błędnie wskazano, że jest to okres sporny).

Od 27 czerwca 1985 roku do 29 sierpnia 1986 roku ubezpieczony był zatrudniony w Zakładzie (...) w B. charakterze spawacza. Ten okres nie został zaliczony do pracy w szczególnych warunkach, C. W. przedstawił zaświadczenie z dnia 20 maja 2011 roku potwierdzające pracę nad takim stanowisku, jednak zaświadczenie to nie spełniało wymogów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Od 9 września 1986 roku do 31 stycznia 1987 roku ubezpieczony wykonywał pracy pracownika ogólnobudowlanego – specjalisty.

Od 2 lutego 1987 roku do 30 grudnia 1990 roku jako pracownik Zakładu (...) przy (...) O. w M. wykonywał pracę spawacza, z tym że od 3 lipca 1989 roku do 3 października 1989 roku i od 3,1 października 1989 roku do 30 grudnia 1990 roku korzystał z urlopu bezpłatnego bowiem był zatrudniony na budowie eksportowej w Czechosłowacji. Z tego zakładu przedstawił jedynie świadectwo pracy szczególnych warunkach w okresach od 2 lutego 1987 2 lipca 1989 i od 4 października 1989 do 30 października 1989 . Ten drugi okres nie został zaliczony do okresu pracy szczególnych warunkach.

W Przedsiębiorstwie (...) ubezpieczony był zatrudniony w charakterze spawacza od 3 lipca 1989 roku do 3 października 1989 roku, Z tego okresu ubezpieczony również przedstawił świadectwo wykonywania prac szczególnych warunkach Organ rentowy nie uwzględnił jego treści.

Przedsiębiorstwo (...) w świadectwie pracy potwierdziło, że od 1 sierpnia 1991 roku do 30 kwietnia 1993 roku i od 1 października 1993 roku do 18 sierpnia 1994 roku ubezpieczony wykonywał prace spawacza Taką samą pracę wykonywał w Agencji (...) w T. od 7 maja 1993 roku do 31 sierpnia 1993 roku.

Ubezpieczony okazał książeczkę spawacza, z której wynika, że została wydana w dniu 14 czerwca 1974 roku po odbytych w okresie od września 1973 do kwietnia 1974 kursie spawania. Kolejne kursy zaliczył w latach 1978, 1989, 1991, 1993, a w okresach 1975-1981 , 1987-1989 i 1993 uzyskał kolejne znaki spawacza. W legitymacji ubezpieczeniowej pracodawcy (...), (...), E. , Agencja (...) potwierdzili pracę na stanowisku spawacza.

Ubezpieczony zeznał, że odkąd uzyskał uprawnienia spawacza taką pracę wykonywał, spawał również w ramach oddelegowana do pracy na terenie (...). Spawał piece koksownicze. W E. i P. wykonywał takie same czynności spawalnicze, ponieważ był to ten sam zakład prowadzony przez tą samą osobę. Zmianie uległa jedynie nazwa. .

Biorąc pod uwagę, że, zdaniem Sądu , organ rentowy niezasadnie nie zaliczył do pracy w szczególnych warunkach okresów pracy w szczególnych warunkach wynikających ze świadectwa pracy od 27 czerwca 1985 roku do 29 sierpnia 1986 roku – to jest 1 roku 2 miesięcy i 3 dni , to staż pracy w warunkach szczególnych wynikający z dokumentów wyniósł 14 lat 6 miesięcy i 23 dni

Zdaniem sądu , brak jest podstaw do podważenia zeznań ubezpieczonego co do charakteru jego pracy w (...) G. w okresie od 27 czerwca 1985 roku do 29 sierpnia 1986 roku. Przedstawił zaświadczenie z dnia 20 maja 2011 (k. 16 a,e), które potwierdza jego zeznania co do charakteru pracy. H. A. wydając świadectwa pracy ubezpieczonemu w latach 1993 i 1994 nie miał obowiązku umieszczać adnotacji o pracy w szczególnych warunkach. Potwierdził jedynie, że ubezpieczony pracował jako spawacz.

Zdaniem sądu ubezpieczony w sposób niesporny wykazał, że do dnia 31 grudnia 1998 roku przez co najmniej 15 lat wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt organu rentowego., przesłuchania ubezpieczonego, książeczki spawacza . Dowody te są spójne, logiczne i przekonujące.

Sąd zważył, co następuje:

Ubezpieczony domagał się emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS i par. 3 i 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W oparciu o cytowane przepisy mężczyzna nabywa prawo do emerytury, jeżeli ma ukończone 60 lat, udowodni co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych do dnia 31 grudnia 1998 roku, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, o której mowa w Wykazie A, do dnia 31 grudnia 1998 roku, y, nie jest członkiem OFE.

Ubezpieczony ma ukończone 65 lat, nie przystąpił do OFE, do dnia 1 stycznia 1999 roku udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych..

Sporne pozostawało między stronami, czy ubezpieczony udowodnił co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, co do charakteru jego pracy od 1974 roku. Zdaniem Sądu do pracy w szczególnych warunkach należy również zaliczyć pracę od 27 kwietnia 1970 roku do 25 października 1971 roku w Zakładach (...) w P.. Ubezpieczony pracował przy remontach pieców w hucie cynku i ołowiu tj, wykonywał pracę wymienioną w dziale XIV, poz. 25 wykazu A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Biorąc pod uwagę dalsze zatrudnienie na stanowisku spawacza ubezpieczony w sposób nie budzący wątpliwości udowodnił, że posiada wymagany okres pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony jako spawacz wykonywał pracę, o której mowa w załączniku A dziale XIV poz. 12 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zeznania ubezpieczonego są spójne, logiczne i przekonujące. Brak jest podstaw do podważenia tych zeznań. Znajdują one potwierdzenie w zgromadzonej przez organ rentowy dokumentacji. Pełnomocnik organu rentowego nie zgłosił dalszych wniosków dowodowych.

Ubezpieczony udowodnił spełnił wszystkie warunki do przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Ponowny wniosek o emeryturę Sąd przekazał organowi rentowemu do rozpoznania w grudniu 2016 roku . Uznał, że zachodzą przesłanki do przywrócenie C. W. terminu do złożenia odwołania od decyzji ZUS z dnia 25 lipca 2016 roku. Zawierała ona błędną podstawę prawną i uzasadnienie, bowiem ubezpieczony nie domagał się wznowienia postępowania, ale złożył nowy wniosek o prawo do świadczenia. Został wprowadzony w błąd twierdzeniem organu rentowego, że nie przedstawił nowych okoliczności ani dowodów. Od czasu wydania poprzednich decyzji stan prawny uległ zmianie i obecnie nie jest wymagane rozwiązanie stosunku pracy. Ta przesłanka stanowiła odmowę przyznania prawa do emerytury w roku 2012. Sąd wówczas nie badał, czy ubezpieczony posiada wymagany okres pracy w szczególnych warunkach. Po otrzymaniu decyzji z dnia 25 lipca 2017 roku był przekonany, że będzie uprawniony do emerytury pomostowej i zamiast złożyć odwołanie, złożył wniosek o to świadczenie. Gdyby wiedział, że druga decyzja również będzie odmowna z pewnością złożyłby odwołanie w ustawowym terminie. Prawo do emerytury przyznano od czerwca 2016 roku, to jest od miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek.

Wyrok wydano na podstawie art. 477⁷¹⁴ par. 2 kpc.